

Anul XV, Nr. 382

31 iulie 2022

Duminica a VII-a după Cincizecime

- Lăsatul secolui pentru Postul

Adormirii Maicii Domnului-

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

2022 - „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului“ și „Anul comemorativ al sfinților isihaiști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț“

„Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră, ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat la plăcerea Sa, ci, precum este scris: «Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra Mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos. Pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu“.

(Romani, XV, 1-7)

„În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeti, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată, au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor“.

(Matei, IX, 27-35)

CREDINȚA, PE TABLA DE ȘAH

„Dacă ar fi să-l „definesc“ pe părintele Ovidiu Gavrea printr-un cuvânt (în măsura în care oamenii pot fi „definiți” prin unul sau mai multe cuvinte), i-aș spune „Părintele Bucurie“. Sau „Părintele Dragoste“. Sau „Părintele Prieten“. Și nu cred că este cineva, dintre cei care au relaționat vreodată cu acest preot, care să mă poată contrazice atunci când spun că lângă părintele Ovidiu Gavrea nu este niciodată loc de tristețe și deznădejde, că bucuria din sufletul lui se transmite, necondiționat, către sufletul celui care îi stă, fie și pentru o clipă, dinainte.

De altfel, bucuria și lumina de pe chipul părintelui-misionar („preot de caritate“, cum se spune oficial) le-am regăsit și pe chipurile celor care, la final de Sfântă Liturghie în capela din curtea Spitalului de Copii de pe str. Moșilor 68, Cluj Napoca, nu se dădeau duși acasă, mai așteptând un zâmbet, un cuvânt, o încurajare, o bucurie-împreună.

„Să nu-l țineti mult, departe de noi“-am citit în ochii care mă urmăreau ieșind din capelă cu pr. Gavrea, în căutarea unui loc în care să putem realiza interviul. Cum poți răspunde, altfel, bucuriei, decât cu bucurie?

Am avut, la un moment dat, campion național și cu rezultate la concursuri internaționale de șah. A venit la mine și după ce ne-am împrietenit și ne-am cunoscut mai bine, a zis: „Părinte, toate le-nțeleg, dar explică-mi, te rog, credința, pe tabla de șah“.

Să-i explic eu credința pe tabla de șah! Șansa mea a fost că știam șah și, de fapt, chiar așa m-am apropiat de el, jucând șah. Dar cum să-i explic credința pe tabla de șah, habar n-aveam.

Ca să trag un pic de timp, i-am spus: „Pune-ți piesele pe tablă și apoi vorbim despre credința pe tabla de șah“. Până când el a făcut asta, eu am spus în gând o rugăciune, apoi m-am uitat după piese și pe piese, cum m-a ajutat Dumnezeu la momentul respectiv, și am zis:

„Tabla de șah este viața noastră. În viața noastră, Dumnezeu ni le așază și ni le dăruiește pe toate. Cea mai importantă piesă de pe tabla de șah este Regele. Regele nu părăsește niciodată tabla de șah. Asta-i sufletul omului.

Cea mai periculoasă piesă de pe tabla de șah este Regina. Stă lângă Rege. Adversarul de Regină se teme, nu de Rege. Asta-i mintea, mintea

omului. Regina poate să meargă în orice direcție, pe tabla de șah, și nelimitat, cât ține tabla de șah. Pe cât îi de periculoasă pentru adversar, pe atât poate să fie de periculoasă și pentru cel care o are, dacă nu știe s-o îmblânzească. Una-i să-ți îmblânzești mintea și alta-i să ai o minte neîmblânzită.

Lângă Regină și Rege sunt Nebunii. Gândurile-s de două feluri: bune și ne-bune. Așa-s gândurile noastre. Lângă Nebuni, mai încolo, sunt Căii. Ai un gând care nu-i bun, ia Calul și du-te după un gând bun și mai dai o tură, dacă nu-l găsești, că Turele-s pe laterale.

Pionii. Pionul ăsta, cât îi de mic, care stă în fața fiecărei piese, e foarte important. De fapt Pionii sunt ceea ce învățăm noi de la viață. Ce învățăm de la viață și ce învățăm unul de la celălalt. Ce face Pionul? În general, e foarte cuminte. El apără. Are misiunea de a apăra. Ne apără, de fapt e scutul nostru sufletesc pe care ni l-a pus Dumnezeu. Și ce face Pionul? Pionul tot înaintează, înaintează și e capabil să-și dea și viața ca să-ți bage ție Regina înapoi, dacă ți-a scos Regina adversarul de pe tabla de șah“.

Și, cu continuare, așa am reușit să vorbim. Era foarte important să vorbești, cum este și astăzi, în limbajul celui de lângă tine. Să-și cunoască sau să-i cunoști tu viața, ca să poți să-l ajuți când el simte și vede că tu ești prezent în viața lui...

... Ce s-a ntâmplat de atunci? Din 2010- 2011, sunt angajat la Spitalul de Copii, plătit de Ministerul Cultelor, fiind angajat, sunt prezent aici...

– Stop! Ați încheiat „povestea“ fără să relațați, de fapt, cu adevărat, finalul. Adică, nu mi-ați spus cum a reacționat tânărul acela în momentul în care i-ați explicat credința „pe tabla de șah“.

– A plâns! Așa a reacționat. A plâns, pentru că ceea ce i-am explicat eu, el a înțeles mai bine decât am înțeles eu. A înțeles mai bine, din start, pentru că el juca mai bine șah decât mine. Și a înțeles fiecare... rol și, mai mult decât atât, misiunea pe care fiecare piesă de pe tabla de șah o are în a fi și a aduce bucurie celui care e în fața ta.

– S-a schimbat atitudinea lui după aceea?

– Da! Da! Da! S-a schimbat. S-a schimbat atitudinea. Noi am ținut legătura, În general, țin legătura cu oamenii cu care mă întâlnesc. Asta-i frumos, că nu ne întâlnim numai aici. Cu omul cu care te întâlnești, cu copilul cu care te întâlnești la greu, te întâlnești și la bine, asta-i probat, deja“.

(Monica TRIPON, <https://radiorenasterea.ro/credinta-pe-tabla-de-sah/>, 21 iulie 2022)

TAINA SFÂNTULUI MASLU

În „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului“ vă așteptăm să ne rugăm împreună, la Taina Sfântului Maslu, ce va fi săvârșită în biserica noastră, marți, 9 august, ora 18,00, de către un sobor de preoți din Cercul Misionar nr. 4 al Protoieriei Galați!

Cum trebuie să fie dragostea dintre soți?

„Cineva m-a întrebat: „Ce unește mai mult pe bărbat cu femeia?”. „**Recunoștința**“, îi răspund. Unul iubește pe celălalt pentru ceea ce îi dăruiește. Femeia îi dă bărbatului ei încrederea, devotamentul și ascultarea sa. Iar bărbatul îi dă femeii siguranța că o poate proteja. Femeia este doamna casei, dar și o mare servitoare, iar bărbatul este stăpânul casei, dar și hamalul ei. Soții trebuie să aibă dragoste curată între ei pentru ca, existând un climat pașnic în familie, să-și poată îndeplini îndatoririle lor duhovnicești.

Pentru a trăi în chip armonios, soții trebuie dintru început să pună ca temelie a vieții lor **dragostea**, dragostea cea scumpă, care se află în noblețea duhovnicească, în jertfirea de sine, iar nu în dragostea cea mincinoasă, lumească și trupească. Atunci când există dragoste și **jertfire de sine**, întotdeauna unul se pune în situația celuilalt, îl înțelege și-l doare. Iar atunci când cineva îl primește pe aproapele său în inima sa îndurerată, Îl primește pe însuși Hristos, Care îl umple cu și mai multă veselie duhovnicească.

Atunci când există dragoste, chiar și departe de s-ar afla unul de celălalt, siliți fiind de împrejurări, totuși se află aproape, pentru că dragostea lui Hristos nu poate fi limitată prin distanțe. Însă atunci când, Doamne ferește!, soții nu au dragoste între ei, chiar de s-ar afla aproape din punct de vedere spațial, în realitate se află departe anul de celălalt. De aceea, **soții trebuie să se străduiască să păstreze dragostea în toată viața lor și să se jertfească unul pentru celălalt**“.

(Cuv. Paisie Aghioritul, *Cuvinte duhovnicești. Volumul IV. Viața de familie*, Editura Evanghелиismos, București, 2003, pp. 43-45)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal: 800009;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24;

Cantina parohială: str. Al. Ioan Cuza, nr. 31, cod poștal: 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0752723452

Pr. Octavian Pelin: 0740543524

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro